

Achtergrondinformatie

De Brandende Bede

Zijn leven lang, en met succes, heeft Montfort gebeden om roepingen. Laten wij zijn voorbeeld navolgen.

Ter illustratie teksten met het jaartal waarop hij ze geschreven heeft:

Een uittreksel uit een brief van Montfort aan Mr Leschassier, zijn geestelijke leidsman, en dit zes maanden na zijn priesterwijding op 5 juni 1700:

“Eerlijk gezegd, zeer dierbare vader, ik voel me niet waardig deze nobele taak op mij te nemen, maar, gezien de noden van de Kerk, kan ik niet anders dan onophoudelijk en zuchtend een klein en arm gezelschap van goede priesters afsmecken die dat werk zouden doen (om van parochie tot parochie te trekken en catechese te geven, zich totaal verlatend op de Voorzienigheid) onder de standaard en de bescherming van de allerheiligste Maagd. Toch probeer ik, zij het met moeite, deze verlangens in te tomen, ofschoon ze mij rechtmatig lijken en steeds maar terugkomen”. (Br 5)

In de Liefde van de eeuwige Wijsheid (1703-04)

“Goddelijke Wijsheid, Vorstin van hemel en aarde, Gij zijt zo vol schoons en lieflijks, Gij hebt mij voor zoveel kwaad behoed en mij met zoveel weldaden overladen, en toch wordt Gij zo miskend en misprezen. Hoe wilt Gij dat ik zwijg? ...

Geef vanaf uw verheven troon zegen en licht over wat ik ga ondernemen en van U wil zeggen, zodat wie dit leest aangevuurd wordt om met nieuw verlangen U te beminnen en U te bezitten in tijd en in eeuwigheid.

In De Ware Godsvrucht (1712-13)

Meer dan ooit voel ik mij aangemoedigd om te geloven en te hopen al wat diep in mijn hart ligt gegrift en wat ik al sinds jaren van God afsmeek: dat de allerheiligste Maagd vroeg of laat meer kinderen, dienaren en slaven uit liefde zal hebben dan ooit en dat hierdoor mijn beminde Meester Jezus Christus meer dan ooit in de harten zal heersen...

Dit vooruitzicht vuurt mij aan, doet mij groot succes verwachten: een groot eskadron dappere, onverschrokken soldaten van Jezus en Maria, zowel mannen als vrouwen, die de wereld, de duivel en de bedorven natuur bestrijden in de hachelijke tijd die meer dan ooit op komst is.

In de Brandende Bede (rond 1713)

Het is tijd om uit te voeren wat gij beloofd hebt. Uw goddelijke wet wordt overtreden, uw evangelie in de steek gelaten... (BB 5). Stortvloeden van ongerechtigheid overspoelen heel de aarde en sleuren zelfs uw dienaren mee. De aarde is onbewoonbaar geworden. De goddeloosheid zit ten troon. Uw heiligdom is ontwijd, de gruwel heerst er.

Als ik niet de verwachting had dat gij vroeg of laat deze arme zondaar zult verhoren in het belang van uw eer, zoals gij reeds vaak zoveel anderen verhoord hebt ... dan zou ik zonder aarzelen tot u bidden met een profeet: *“Neem mijn levensgeest weg”*. Maar het vertrouwen dat ik heb in uw barmhartigheid doet mij met een andere profeet zeggen: “Ik zal niet sterven maar leven en de wonderwerken van de Heer verkondigen...” (BB 14).

Sta op Heer! Waarom wekt gij de indruk te slapen? Sta op in uw almacht, uw barmhartigheid, uw gerechtigheid om u een uitgelezen korps te vormen van lijfwachten, om uw huis te bewaren, om uw eer te verdedigen en uw zielen te redden, opdat er slechts één schaapsstal zal zijn en één herder en opdat allen u eer brengen in uw tempel: *“En allen betuigen eer in zijn tempel”!* Amen. God alleen. (BB 30).

Suggesties om met de tekst om te gaan:

- Ik trek bewust tijd uit en maak me vrij om in aanwezigheid van God te komen en open te komen staan voor zijn denkwijze.
- Ik kies een vast moment van de dag, of van de week, om te voorkomen dat mijn voornemen ‘verdampt’.
- Ik vraag aan Maria en aan de Heilige Geest om mij te helpen bij het lezen van de tekst, stil te staan bij elk van de zinnen en de draagwijdte van de woorden tot mij te laten komen.
- Ik probeer mij de heilige Montfort in te denken toen hij die teksten schreef, zijn vurig verlangen om Jezus Christus te dienen en medewerkers te vinden voor de zaak van God.
- Ik sluit af met tien Weesgegroeten en het gebed dat op de bladwijzer staat die ik ontvangen heb.